

§ 155 a.

(1) O usporiadaní majetkových pomerov medzi spoločenstvami navzájom a rozdelení majetku pri vylúčení niektorých kategórií živnostenských z doterajšieho spoločenstva, keď neučinia účastníci v medziach platných právnych predpisov riadnej úmluvy, rozhoduje živnostenský úrad II. stolice po vypočítaní obchodnej a živnostenskej komory, príslušného spoločenstevného sväzu, príslušných spoločenstiev a ich hromád pomocníckych berúc ohľad na ustanovenia § 155 b) a § 155 c). Vyjadrenia nech sú predostreté do 8 týždňov úradu, ktorý o usporiadaní majetkových pomerov rozhoduje.

(2) Pri tomto rozhodovaní nech sa vychádza z toho, že novozriaďované, alebo rozširované spoločenstvo môže sa domáhať podielu na majetku pôvodného spoločenstva, aký pripadá na počet členov, ktorí sa vylučujú z tohoto spoločenstva a zaraďujú sa k onému.

§ 155 b.

(1) Pri usporiadaní majetkových pomerov, ku ktorému došlo následkom vylúčenia niektorých živnostenských kategórií z doterajšieho spoločenstva, alebo slúčenia niekoľko spoločenstiev, treba brať ohľad na tieto zásady:

a) práva tretích osôb nesmú tým utrpieť žiadnej újmy a preto musí byť zaistené predovšetkým zaplatenie prípadných spoločenstevných dlhov a splnenie iných záväzkov,

b) základiny a venovania spoločenstevné nech nie sú odcudzené svojmu účelu.

(2) Pokiaľ neučinia zúčastnené spoločenstvá riadne úmluvy o zaistení spoločenstevných záväzkov, preberá spoločenstvo, ku ktorému sú pridelované určité živnostenské kategórie vylúčením z doterajšieho spoločenstva, aj primeranú časť záväzkov tohoto spoločenstva, ktorú treba stanoviť podľa toho istého merítka, ako podiel nového spoločenstva na majetku spoločenstva pôvodného (§ 155 a), odst. 2).

§ 155 c.

(1) Rovnako trvajú ďalej aj bremená, ktoré spočívajú z titulov súkromoprávných a zo základín na majetku spoločenstevnom. O ich zaistení platí to isté, čo bolo povedané v § 155 b), odst. 2.

(2) Nároky vylúčených členov a príslušníkov spoločenstevných na prospechy z majetku spoločenstva, alebo na jeho zariadenia a

ústavy trvajú ďalej, pokiaľ pochádzajú z titulov súkromoprávných, alebo zo základín alebo založené boli zvláštnymi predpismi živnostenského zákona (§§ 166, 182).

§ 155 d.

Podrobnosti o usporiadaní majetkových pomerov môžu byť upravené vládnym nariadením.

Čl. IV.

§ 212 zák. č. 259/1924 Sb. z. a n. dopĺňuje sa novým odstavcom tohoto znenia:

(10) Živnostenský úrad II. stolice preskúma smluvy živnostenských spoločenstiev uzavreté do dňa vyhlásenia tohoto zákona s ich zamestnancami a upraví ich vzhľadom k majetkovému stavu živnostenských spoločenstiev a so zreteľom k ustanoveniam § 212, odst. 1 zákona zo dňa 24. júna 1926, č. 103 Sb. z. a n., o úprave platových a niektorých služebných pomerov štátnych zamestnancov. Smluvy uzavreté po dni vyhlásenia tohoto zákona podliehajú schváleniu živnostenského úradu II. stolice.

Čl. V.

Zákon tento nabýva účinnosti dňom vyhlásenia; preveď ho minister priemyslu, obchodu a živností.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Matoušek v. r.

224.

Zákon zo dňa 30. novembra 1933, ktorým sa menia a dopĺňujú niektoré ustanovenia živnostenského zákona pre územie Slovenska a Podkarpatskej Rusi zo dňa 10. októbra 1924, č. 259 Sb. z. a n. (o zriaďovaní sväzov živnostenských spoločenstiev).

Národné shromaždenie republiky Československej usnieslo sa na tomto zákone:

Čl. I.

§ 218 zák. č. 259/1924 Sb. z. a n. sa mení a bude znieť takto:

Svazy spoločenstiev.

(1) Smiešané živnostenské spoločenstvá na Slovensku sa sdružia v jeden povinný zemský sväz. Keďže už jestvuje sväz smiešaných živnostenských spoločenstiev na Slovensku, stáva sa tento tým povinným zemským sväzom. Pre zem Podkarpatoruskú sa taktiež zriadi povinný zemský sväz smiešaných živnostenských spoločenstiev, pokiaľ minister priemyslu, obchodu a živností po vypočutí obchodných a živnostenských komôr neuzná za účelné nariadiť, aby povinný sväz pre zem Slovenskú bol tiež povinným sväzom smiešaných živnostenských spoločenstiev zo zeme Podkarpatoruskej.

(2) Odborné živnostenské spoločenstvá (grémiá) sa sdružia v povinný zemský sväz príslušného odboru, keď sa na tom usnesú aspoň 3 príslušné odborné spoločenstvá (grémiá). Keby k takému usneseniu nedošlo, avšak zriadenie zemského sväzu javilo sa potrebným alebo účelným, môže jeho zriadenie nariadiť zemský úrad. Minister priemyslu, obchodu a živností môže po vypočutí mienky obchodných a živnostenských komôr nariadiť utvorenie odborného sväzu živnostenských spoločenstiev (grémií) spoločného pre zem Slovenskú a Podkarpatoruskú.

(3) Členstvo spoločenstiev (grémií) vo sväzu nastáva schválením spoločenstevných stanov; pri spoločenstvách (grémiách), ktorých stanovky boli už prv schválené, dňom schválenia stanov príslušného sväzu, prípadne dňom schválenia z tohoto zákona vyplývajúcich zmien jeho stanov.

Čl. II.

§ 220, odst. 6, § 221, písm. f) a g), a § 222, odst. 3 a 4 zák. č. 259/1924 Sb. z. a n. sa zrušujú.

Čl. III.

§ 224, odst. 1 až 3 zák. č. 259/1924 Sb. z. a n. sa doplňuje, mení a bude znieť:

(1) Stanovky sväzov a zriadených snád' ich vedľajších ústavov, zostavené podľa predchádzajúcich zásadných ustanovení, ako aj zmeny stanov, podliehajú schváleniu živnostenského úradu II. stolice. Stanovky sväzov, ktorých pôsobnosť sa vzťahuje na zem Slovenskú i Podkarpatoruskú, schvaľuje ministerstvo priemyslu, obchodu a živností.

(2) Dozor nad sväzom vykonáva živnostenský úrad II. stolice tej zeme, v ktorej má sväz sídlo. Ten istý úrad môže ustanoviť

zvláštno komisařa k dozoru, aby sväz postupoval podľa zákona a vypočujúc obidve strany rozhoduje o sťažnostiach, ktoré byly do 15 dní podané proti usneseniu sväzového shromaždenia alebo výboru.

(3) Živnostenský úrad II. stolice tej zeme, v ktorej má sväz sídlo, preskúma a upraví smluvy uzavreté sväzmi s ich zamestnancami vzhľadom na majetkový stav sväzov a so zreteľom na ustanovenia § 212, odst. 1 zákona zo dňa 24. júna 1926, č. 103 Sb. z. a n., o úprave platových a niektorých služebných pomerov štátnych zamestnancov.

Čl. IV.

Za § 224 zák. č. 259/1924 Sb. z. a n. vsuňuje sa ako nový § 224 a) tohoto znenia:

§ 224 a.

(1) Živnostenský úrad je tiež oprávnený ukladať poriadkové pokuty až do 100 Kč takým sväzovým starostom alebo ich námestníkom, ktorí opätovne neposluchnú úradných príkazov a nariadení daných im na základe zákona, alebo ktorí sa dopustili hrubého porušenia povinností alebo hrubého neporiadku.

(2) Vyskytnú-li sa dokázané nepravdivosti vo správe pokladničnej alebo opätovne vytýkané skutky proti stanovám alebo nepravdivosti v úradnom jednaní, živnostenský úrad môže činnosť výboru spoločenstevného sväzu prezatým zastaviť, učiniť opatrenia čo do prezatýmneho úradovania a po prípade, nariadiť zároveň novú voľbu, zbaviť členov sväzového výboru, starostu sväzu, jeho námestníka ich funkcií.

Čl. V.

§ 225 zák. č. 259/1924 Sb. z. a n. bude znieť:

(1) Ak živnostenský úrad najde u sväzu nejakú nezákonnosť alebo trvale nedostatočný rozvoj činnosti sväzovej a opätovné napomenutia ukázaly sa byť bezúčinnými, môže nariadiť rozpustenie sväzu.

(2) Stanovky sväzu majú určiť pre prípad jeho zrušenia, ako treba naložiť s imaním sväzu, ktoré zostane po splnení všetkých záväzkov; avšak imanie toto musí sa venovať účelu, ktorý slúži prospechu živnostníkov v obvode sväzu alebo ich pomocníkov. Rozdeliť imanie medzi spoločenstvá (grémiá) nie je dovolené.

Čl. VI.

Zákon tento nabýva účinnosti dňom vyhlá-

senia; prevede ho minister priemyslu, obchodu a živností.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Matoušek v. r.

225.

Zákon ze dne 6. prosince 1933

o opatřeních pro zaměstnance zastavených periodických tiskopisů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Pracovní (služební) poměr osob zaměstnaných při redakci, administraci a expedici periodického tiskopisu a technického personálu zaměstnaného při jeho tisku nemůže býti zrušen bez výpovědi proto, že vydávání periodického tiskopisu bylo zastaveno.

§ 2.

(1) Pozbyl-li některý z těchto zaměstnanců svého zaměstnání proto, že zaměstnavatel pro něho nemá práci z příčiny, že vydávání periodického tiskopisu bylo zastaveno, jsou vlastníkem a vydavatelem periodického tiskopisu povinni nahraditi odborové organizaci a státu, co zaplatily takovému zaměstnanci na podporu v nezaměstnanosti nebo na státním příplatku k podporu v nezaměstnanosti za dobu, po kterou je vydávání periodického tiskopisu zastaveno, nejdéle za tři měsíce.

(2) Zaměstnanec má nárok, aby mu vlastníkem a vydavatelem periodického tiskopisu nahradili škodu. Tato škoda se rovná rozdílu mezi platem, který by zaměstnanci příslušel podle smlouvy, počínajíc skončením pracovního (služebního) poměru, za dobu, po kterou je vydávání periodického tiskopisu zastaveno, nejdéle za tři měsíce, a mezi podporou v nezaměstnanosti se státním příplatkem, kterých se mu za uvedenou dobu dostalo. Zaměstnanec si musí dáti započísti, co ušetřil tím, že práci nekonal.

(3) Nedostalo-li se zaměstnanci podpory v nezaměstnanosti, jsou vlastníkem a vydavatelem periodického tiskopisu povinni nahraditi mu škodu. Tato škoda se rovná platu, který by zaměstnanci příslušel podle smlouvy, počínajíc skončením pracovního (služebního) poměru,

za dobu, po kterou je vydávání periodického tiskopisu zastaveno, nejdéle za tři měsíce; zaměstnanec si musí dáti započísti na plat, co ušetřil tím, že práci nekonal, jakož i co vydělal jiným zaměstnáním nebo co vydělali úmyslně zameškal.

(4) Povinnosti podle předcházejících ustanovení postihují vlastníka a vydavatele periodického tiskopisu, i když jde o zaměstnance jiného zaměstnavatele.

(5) Práva, která přísluší zaměstnancům podle platných ustanovení proti zaměstnavateli, zůstávají nedotčena.

§ 3.

Ustanovení § 2 neplatí o redaktorech periodického tiskopisu, kteří zavinili, že vydávání tohoto tiskopisu bylo zastaveno.

§ 4.

Ustanovení § 2 platí obdobně o zaměstnancích, které zaměstnavatel vypověděl a nahradil některým ze zaměstnanců v § 1 jmenovaných.

§ 5.

Stejně jako vlastníkem nebo vydavatelem periodického tiskopisu jsou zavázáni podle tohoto zákona ti, kdož byli vlastníky nebo vydavateli periodického tiskopisu v době tří měsíců před tím, než jeho vydávání bylo zastaveno, dále osoby nebo sdružení, na kterých byl tento tiskopis závislý nebo které jeho hospodářství kryly.

§ 6.

Osoby zavázané podle tohoto zákona odpovídají rukou společnou a nerozdílnou.

§ 7.

(1) Spory o nároky podle tohoto zákona náležejí mezi věci feriální.

(2) Prozatímní opatření pro nároky podle tohoto zákona lze naříditi bez osvědčení, že nárok je ohrožen.

§ 8.

(1) Zastavením vydávání periodického tiskopisu rozumí se v tomto zákoně zastavení podle zákona na ochranu republiky ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb. z. a n., a zákaz vydávání podle zákona ze dne 25. října 1933, č. 201 Sb. z. a n., o zastavování činnosti a o rozpouštění politických stran.

(2) Ustanovení §§ 2 a 4 platí obdobně o zaměstnancích, kteří byli vypovědění vzhledem